

Fortælling om

Anders og Theodoras børn

Navn: Dagny

	Faster Dagny	Henning fortæller 2016
1940	<p>Men det hele begyndte i Ørbæk med at vore mødre fandt sammen, nok på grund af far og Martin – gymnastik, most og meget andet i Ørbæk og på Ørbækgård. Så kom Hans ind i billedet, som karl på en af gårdene i Ørbæk. De to piger, Inger og Dagny tog sammen på husholdningsskole i Hadsten, og det blev indledningen til et livslangt venskab. Det var kun 3 måneder på Hadsten, men det blev en uforglemmelig tid for dem, også for far, som cyklede derop på besøg helt fra Ørbæk.</p>	
1945	<p>Børge havde købt det nedlagte mejeri i Næsbyhoved Broby og havde bedt Hans om at stå for driften af det planlagte mosteri, mens Børge stod for det eksterne arbejde – salg og indkøb. Aftalen lød på 3 år i første omgang og at Dagny skulle være husbestyrerinde for dem begge. Det blev til i alt 6 år, hvor Hans og Dagny boede på øverste etage, mens Børge havde et par værelser nedenunder.</p> <p>Jeg husker tilbage til tiden fra mosteriet i Næsby Hoved-Broby, hvor kusine Anne og Arne legede på køkkengulvet. Anne var vist lidt af en vildkat, og Arne var det ikke mindre, så det endte med at Arne røg på hovedet ned af kældertrappen og brækkede næsebenet på en jerngryde – man kan se det endnu!</p> <p>Rosenhøj.</p> <p>I 1951 købte Hans og Dagny ejendommen i Ørbæk/Brenderup med henblik på at lave mosteri. Det blev dog ikke til noget, da interessen faldt på plantagen, som i dag med diverse tilkøb er oppe på 23 ha.</p> <p>Vi kom ofte på besøg i Næsby-Hoved broby og da familien flyttede til Rosenhøj, blev der kortere afstand og flere besøg, vore mødre var meget ofte i telefonisk kontakt – men det er nok mere mine søskende, som husker den tid – Anne og Arne – Lille Hans og Poul. Jeg husker ikke, om Erik og Grete har haft fornøjelse af hinandens selskab.</p> <p>Hans og Dagny blev landskendte for den gode frugt, men de blev også lidt stavnsbundet, især efter at Dagny lavede butikken. I 1976 besøgte vi Rosenhøj med en gruppe amerikanere – så plantagen blev også verdensberømt.</p> <p>I de senere år var vi på besøg sammen med far og mor – vi tog en vandkringle med, fik samlet frugt og derefter nød vi kaffen, de fine blomster i stuerne, den flotte have, plantagen og den hyggelige stemning. Dagny gav os den hjertelige velkomst og glade latter, som jeg også har mødt i Thorsager hos moster Meta – en dejlig egenskab, som er gået i arv til flere af pigerne i familien.</p> <p>Da Bodil og jeg fik børn, og far og mor blev ældre, kom vi ofte til Rosenhøj igen. Mindst en gang om året, Så kom årene med Dagnys sygdom, og det var trist at både hun og min far måtte slutte livet som mere eller mindre forkalkede – selv om der også var meget rigdom forbundet med samværet, som jeg oplevede det med min far i de sidste år under opholdet på Sct. Josef plejehjemmet i Fredericia.</p>	

	<p>Hans (og min far) var bønder i ordets bedste betydning, og Hans blev en dygtig frugtavlser. Han havde sin generations tro på, at det kunne lade sig gøre, med erfaring og hårdt arbejde – og det lykkedes til fulde for ham.</p> <p>Men ligesom svogrene havde Hans svært ved at give slip, og vi har beundret ham for, at han var i stand til at klare sig selv og bedriften så længe, som han gjorde.</p> <p>Det krævede nok en del stædighed, som vi andre nok så, men ikke mærkede, for det var også til det sidste dejligt at besøge ham, og han beklagede sig aldrig, men fortalte glad og beskedent om Erik og Anne og jeres familier.</p> <p>Han fortalte også gerne om fortiden om gården som han var tilbudt i Sønderjylland efter besættelsen, som han ikke tog imod, om tiden i livgarden og meget mere.</p> <p>Men det var svært for ham til sidst at flytte i lejlighed - det var indlysende. Han var jo et friluftsmenneske og ville nok helst, om han kunne dø med støvlerne på i plantagen.</p>	
	<p>Torben fortæller: Hans og Dagny. Hans arbejde meget og holdt af det. Det var svært at lokke hjemme fra. Den eneste gang Dagny var på en længere tur i Jylland, var til Torben og Birgits Bryllup. Hans var i garderforeningen. Meget aktiv i bær dyrkerforeningen. Torben cyklede fra Fåborg til Rosenhøj for at arbejde og holde ferie i bær sæsonen.</p>	<p>Fra gruppearbejdet 2016</p>